

Friedrich și ceașca de cacao

LETRAS
Promovăm autorii români

Cuprins

Delicioasa cacao cu lapte	5
Un motan incomod.....	10
O situație periculoasă.....	12
Ceașca de cacao se sparge	21
Cum prinzi un motan nedorit	27
Apare o pisică misterioasă	37
Vrăbiuțele primesc un adăpost pentru iarnă.....	40

Delicioasa cacao cu lapte

Pe strada din spatele parcului, înconjurată de o curte cu trandafiri minunați și tufe de hortensii, se afla o casă.

Un moment magic se producea în fiecare dimineață lângă ușa de la intrare. Fereastra de la bucătărie se deschidea și o femeie tânără puneă pe pervaz la răcit o ceașcă de cacao cu lapte. Din ea se răspândeă cea mai ademenitoare aromă pe care ați putut-o întâlni vreodată. Oricui i-ar fi pătruns în nări, și-ar fi dorit imediat să guste din această licoare fermecată. Iar ceașca fura toate privirile, prin motivul ei vesel cu flori colorate.

Marta nici nu bănuia însă ce efect de vrajă avea cacaua ei asupra anumitor ființe...

În soarele dimineții, pe gardul viu de la stradă stăteau două vrăbiuțe, Ricarda și Pamela. Amândouă priveau cu ochi mari fereastra de la bucătărie. Din când în când, zbură prin fața lor o muscă sau se auzea un zgomot din

curtea vecină. Cele două păsărele rămâneau însă cu privirea neclintită.

Nu le distrăgea atenția nici măcar colivia papagalilor, care se afla pe o bancă la umbră. Dedesubt se găseau mereu câteva delicatese: o bucată de ardei, câte un cotor de măr, sau semințe căzute din bolul de mâncare al micuților dinăuntru. Acest loc devenise atracția celor două vrăbiuțe și își petreceau aici mult timp în căutare de hrană. Asta în caz că motanul Friedrich sau câinele Fluffi nu se aflau prin apropiere.

În cele din urmă, sosi momentul mult așteptat: fereastra de la bucătărie se deschise. Marta puse ceașca de cacao pe pervaz, în timp ce fluiera un cântecel. Inspiră din aburii care se răspândeau, și admiră floricelele viu colorate de pe ceașcă. Apoi plecă.

Cele două vrăbiuțe începură să-și vorbească una alteia:

— În șfârșit, credeam că aștăji nu mai apare! mormăi Ricarda.

—Așa spui în fiecare zi! ciripi Pamela și își smulse un purice dintre pene. Doar știi că Marta își face mereu cacaua cu lapte la ora opt, niciun minut mai târziu sau mai devreme!

— Nici vorbă, Pemela! În fiecare zi îți întârzie, ca și cum i-ar plăcea să mă facă să aștept!

— Ține-ți pliscul! Ți-am spus de atâtea ori să nu mă mai numești „Pemela”! Numele meu este „PAMELA”, cu „A”. Iar Marta habar n-are de prezența noastră. Altfel nu cred că i-ar conveni să știe că împarte cu cineva ceașca de cacao.

— Ești așa de caraghioasă când te enervezi! Ricarda închise ochii. Mmmmm... Ce frumoș miroașe!

— Și ce frumoase sunt floricelele de pe ceașcă! adăugă Pamela și se scărpină cu lăbuța la ceafă.

Pamela inspiră adânc.

— Iiiiih! spune, Ricarda, ai tras un pârț?

Ricarda aruncă în jos privirea rușinată:

— Ei și, ce e dacă ar fi așa?

— Câh! Ce duhoare! Asta se întâmplă, dacă bei din cacao cu atâta lăcomie!

— Da de unde! Tu vrei să ci-o laș cie pe toată!

Prietenele noastre tăcură o vreme. Pamela se scărpină la aripă și Ricarda se apropie de ceașcă, pentru a se bucura de mireasmă.

— Ce aromăăăă! Îmi vine să gust din cacao chiar acum!

— Ai răbdare, strigă Pamela și ridică o aripă. E încă fierbinte. Data trecută te-ai ars la limbă, încât și acum vorbești peltic și mi-e greu să înțeleg ce spui. Ia zi, mai bine, cum îți se pare cântecul pe care-l fredona Marta?

Ricarda râse:

— Marta n-are ureche mujicală nici cât negru sub unghie! și încep să fluier pe un ton și mai fals melodia auzită.

— Mai încet! Să nu te audă motanul! șopti Pamela.

— Și ce? Lașă-l să mă audă! O să vină Fluffi să mă apere! Chiar dacă ește mic, lătratul lui fioroș ar putea goni până și un tigrul!

